

Publicerad 2010-09-02 22:57 av Ingela Svenson

sjunger dom sånger ur det slutna rummet

Med sina egensinniga krav på rättvisa

Hösten har kommit för att döda oss
för att ge rättshaveristerna makten

deras ständiga missnöje kommer att
förgifta oss, göra oss till sina slavar
med sina egensinniga krav på rättvisa

den sortens rättvisa som bara är till
för dem, där ingen annan hänsyn finns
som lägger torra höstlöv över resterna
av vad vi en gång kallade välfärd

och dom talar om frihet

så vrid ur trasan en gång till, ingen vet
ändå hur det kommer att sluta, eller så
är det just det vi alla innerst inne vet
för vi vet att vi varje dag måste visa
bättre resultat, visa att vi blivit bättre

tänja och sträcka, vrida och bända
på oss själva tills vi förlorat alla krafter
och rundgången tjuter i öronen

tills stjärnhimlen är det enda som återstår
och de förvridna hjämnorna i de utmattade
människokropparna utan hopp att återse
sin egen själ någon annanstans än på
en sträckbänk i helvetets förgård

den sista utposten där man ännu kan

niga för nymånens skära

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingela Svenson med Poeter.se id #29619 innehar upphovsrätten